

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 19. Quænam sint præmittenda absolutioni à censuris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

catum, licet fuerit in foro conscientie absolutus, vel cum Brevi S. Penitentiarie, vel cum Bulla Cruciate aut Jubilici, vel in vim Cap. Liceat, sess. 24. conc. Trid. vel alio quocunque modo, quia isti duo fori sunt separati, & actum in uno non adfert præjudicium in altero. Propter tamen Judex ecclesiasticus absolutionem in foro conscientie datam etiam pro foro exteriori ratam habere, nisi hoc redundet in præjudicium partis.

263. §. 8. Pignat. supra n. 46. refert hanc S. Congregationis declarationem: Absolutio excommunicacionis pro delicto non valde gravi privatim dari debet.

264. Q. 19. Quenam sint præmittenda absolutioni a censuris. R. §. 1. Absolutioni à censuris ob horrenda & gravissima crimina incurtis præmitti debet juramentum de obediendo mandatis Ecclesie, id est, de cavendo hoc crimine, ob quod incurrerat hanc censuram, uti explicant Suar. Sanch. Dicast. d. 3. à n. 263. iterumque n. 715. 716.

265. §. 2. Si quis in casu necessitatis absolvat a censura qualicunque reservata, obligari debet sub juramento ad comparendum coram Superiore, quamprimum commodè poterit, uti et Jure cum communi probat Dicast. à n. 266. Quod si absolvens ex ignorantia vel malitia non petat hoc juramentum, alter manet absolutus, sed simul retinet onus comparendi, hæc enim obligatio non oritur ex voluntate absolventis, sed ex ipso Jure, quod ita præcipit fieri sub peccato reincidendi, Dicast. à n. 271. Putant autem Casp. Nav. Henriq. Dicast. n. 277. satis esse, si compareat per Procuratorem, sed probabilius contradicunt Ugol. Castrop. d. 1. p. 11. §. 2. n. 8. Krim. n. 184. quia Cap. Quod de his, 16. De sent. excomm. C. mens III. expressè requirit, ut taliter absolutus compareat in persona, & videtur exigi præsentia per

personalis ad frangendam tantò magis contumaciam : Et si sufficeret comparere per Procuratorem, hoc ipsum ab initio poterat, ergo male fuisset absolutus ab alio : Unde debere se in persona sistere saltem percussorem Clerici, dedidit Jus apud *Dicast.* n. 278. Hæc tamen obligatio comparendi cessat, quando quis per Bullam vel Jubilæum absolvitur, tum enim absolvens habet à Papa potestatem absolvendi sine obligatione se sistendi Superiori, *Dicast.* n. 280.

§. 3. Si quis ab absolvendo sit læsus, ante absolutionem præstari debet satisfactio, uti jam explicabitur.

Q. 20. *Quid notandum sit circa hanc satisfactionem, 167. que præmitti debet.* R. De hac dixi aliqua l. 6. p. 2. an. 1453. & speciatim n. 1453. & 1456. dixi, quæ censeatur pars læsa : hic tamen pro majore explicatione adde seqq.

§. 1. Si facultas absolvendi sit delegata cum clausula, *satis factâ prius parte*, si pars sit læsa in pecunia, & adsit facultas nunc satisfaciendi, graviter peccaret Judex, si contentus esset promisso vel juramento postea satisfaciendi : satis tamen erit, si pecuniam restituendam dederit Confessorio vel alteri probo, vel campori, qui commodius restituat, tum enim censetur moraliter satisfecisse, *Dicast.* d. 3. n. 542. Putant autem *Bu-senb.* n. 5. & alii cum *Dicast.* n. 538. quamvis nulla præstetur satisfactio, validam fore absolutionem, quia clausula illa videtur esse tantum verbi monitio : E contra alii multi communiùs dicunt fore invalidam, quia facultas data est sub tali conditione & modo. Si autem pars sit læsa in honore vel simili bono spirituali, *Dicast.* n. 262. dicit satis esse, si juret se satisfacturum, cum